

VS4001832

odločitve

Odločba: Sklep Cpg 6/2010

⊕ ECLI:

Oddelek: Gospodarski oddelek

Datum
seje

senata: 11.10.2011

Področje: CIVILNO PROCESNO PRAVO –
MEDNARODNO ZASEBNO PRAVO

priznanje tuje arbitražne odločbe – arbitražni
sporazum – predložitev izvirnika pogodbe o
arbitraži - zavrnitev predloga za priznanje tuje

Institut: arbitražne odločbe

Zveza: ZPP člen 461. ZMPP člen 105, 105/1.

JEDRO:

Pritožbeno sodišče glede na določbo petega odstavka 461. člena ZPP ugotavlja, da tožba, v kateri tožeča stranka navaja pogodbo o arbitraži, in odgovor na tožbo, v kateri tožena stranka tega ne izpodbija, res predstavljata pisno pogodbo o arbitraži. Vendar to ne pomeni, da predlagatelju izvirne pogodbe o arbitraži ali njenega overjenega prepisa ni treba predložiti, ampak mu omogoča, da kot pisno pogodbo o arbitraži lahko predloži tožbo, v kateri je navajal omenjeno pogodbo, in odgovor na tožbo, in sicer v izvirniku ali njenem overjenem prepisu.

IZREK:

Pritožba se zavrne in se izpodbijani sklep potrdi.

Predlagatelj mora plačati nasprotnemu udeležencu 826,20 EUR za stroške odgovora na pritožbo v 15 dneh od vročitve tega sklepa.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijanim sklepom o ugovoru nasprotnega udeleženca spremenilo sklep o priznanju odločbe Zunanje trgovinske arbitraže pri Gospodarski zbornici Republike Srpske v Banja Luki, št. 03-01/2003 z dne 20. 12. 2006, ki je postala izvršljiva dne 30. 3. 2007, in zavrnilo predlog za priznanje tuje arbitražne odločbe.

2. Proti sklepu o ugovoru je predlagatelj vložil pravočasno pritožbo zaradi zmotne uporabe materialnega prava ter zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja. Predlaga, da Vrhovno sodišče „sklep razveljavi in v celoti obdrži v veljavi sklep Okrožnega sodišča v Novem mestu III R 16/2007 z dne 5. 12. 2007, podredno pa sklep razveljavi in vrne zadevo v novo odločanje.“

3. Pritožba je bila vročena predlagatelju, ki je nanjo odgovoril. Pritožbenemu sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne in izpodbijani sklep o ugovoru potrdi.

4. Obravnavani arbitražni sporazum je bil sklenjen dne 22. 11. 2001, to je pred

uveljavitvijo Zakona o arbitraži, zato se v skladu s prvim odstavkom 50. člena tega zakona njegova veljavnost presoja po določbah Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP; Ur. l. RS, št. 73/2007 – uradno prečiščeno besedilo) in Zakona o mednarodnem in zasebnem pravu in postopku (v nadaljevanju ZMZPP; Uradni list RS, št. 56/99). Ker Republika Slovenija in BiH - Federacija Bosne in Hercegovine (v nadaljevanju BiH) nista sklenili bilateralnega sporazuma o priznanju arbitražnih odločb, je treba uporabiti Konvencijo o priznanju in izvrševanju tujih arbitražnih odločb (v nadaljevanju Konvencija; Ur. l. SFRJ - MP, št. 11/81 v zvezi z Ur. l. RS -MP, št. 9/92, katera velja v BiH od 6. 3. 1992 dalje).

5. Pritožba ni utemeljena.

6. Osrednji pritožbeni očitke napada zaključek sodišča prve stopnje, da ni bil izpolnjen eden izmed kumulativno določenih pogojev za priznanje arbitražne odločbe, ker predlagatelj ni predložil izvirnika pogodbe o arbitraži ali njenega overjenega prepisa. Pritožnik meni, da v konkretnem primeru to ni bil pogoj za priznanje arbitražne odločbe niti po slovenskem niti po mednarodnem pravu.

7. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da tako konvencijsko kot domače pravo urejata kot enega izmed pogojev za priznanje in izvršitev arbitražne odločbe obstoj pisnega sporazuma o arbitraži, katerega pomanjkanje ima za posledico zavrnitev predloga za priznanje. V skladu s tem mora stranka, ki zahteva priznanje in izvršitev arbitražne odločbe, v skladu z (b) točko prvega odstavka IV. člena Konvencije poleg zahteve predložiti izvirnik arbitražne pogodbe ali prepis, ki izpolnjuje vse pogoje, potrebne za njeno istovetnost. Enak pogoj določa ZMZPP, ki po 2. točki prvega odstavka 105. člena zahteva predložitev izvirnika pogodbe o arbitraži ali njenega overjenega prepisa.

8. Okrožno sodišče v Novem mestu je s sklepom III R 16/2007 z dne 5. 12. 2007 priznalo pravno veljavnost odločbe Zunanje trgovinske arbitraže pri Gospodarski zbornici Republike Srpske v Banja Luki, št. 03-01/2003 z dne 20. 12. 2006. Nasprotni udeleženec je zoper navedeni sklep ugovarjal, da za priznanje niso bili izpolnjeni pogoji, ker med drugim predlagatelj v nasprotju z določbo 2. točke prvega odstavka 105. člena ZMZPP sodišču ni predložil izvirnika pogodbe o arbitraži, saj je v spisu le kopija. Sodišče je ugotovilo, da je ugovor utemeljen, saj je predlagatelj priložil le fotokopijo pogodbe št. 840/01 A z dne 22. 11. 2001, ki v 6. členu vsebuje arbitražno pogodbo. Zato ga je pozvalo, da predloži izvirno pogodbo o arbitraži ali njen overjen prepis. Predlagatelj zahtevanih listin ni predložil, temveč je sodišču predlagal, da pridobi izvirnik pogodbe z vpogledom v spis Okrožnega sodišča v Novem mestu Pg 161/2003 (sedaj se vodi pod Pg 156/2009). Ker se je v spisu nahajala le fotokopija pogodbe, ne pa njen izvirnik ali overjen prepis, je sodišče zaključilo, da predlagatelj tudi po pozivu ni izpolnil enega izmed kumulativno določenih pogojev za priznanje tuje arbitražne odločbe po določbah Konvencije in ZMZPP. Zato je s sklepom III R 16/2007 z dne 7. 5. 2010 ugovoru nasprotnega udeleženca ugodilo in odločbe ni priznalo.

9. Zoper navedene razloge izpodbijanega sklepa pritožnik uveljavlja zmotno uporabo materialnega prava. Napačno sklepa, da je zahteva po predložitvi izvirne pogodbe o arbitraži ali njenega overjenega prepisa odpadla, ker je bila pogodba o arbitraži pisno sklenjena že s tem, ko jo je navajal že v tožbi in je v odgovoru na tožbo tožena stranka ni izpodbijala. Pritožbeno sodišče glede na določbo petega odstavka 461. člena ZPP ugotavlja, da tožba, v kateri tožeča stranka navaja omenjeno pogodbo, in odgovor na tožbo, v kateri tožena stranka tega ne izpodbija, res predstavljata pisno pogodbo o

arbitraži. Vendar to ne pomeni, da predlagatelju izvirne pogodbe o arbitraži ali njenega overjenega prepisa ni treba predložiti, ampak mu omogoča, da kot pisno pogodbo o arbitraži lahko predloži tožbo, v kateri je navajal omenjeno pogodbo, in odgovor na tožbo, in sicer v izvirniku ali njenem overjenem prepisu. Predlagatelj tega ni storil niti v pritožbenem postopku, ker je menil, da zadostuje že odločba o arbitraži, saj naj bi potrjevala resničnost njegovih trditev, da nasprotni udeleženec v svojem odgovoru na tožbo ni zanikal niti obstoja pogodbe št. 840/01 A z dne 22. 11. 2001 niti veljavnosti arbitražne pogodbe. S takšno razlago ne more uspeti, saj odločba o arbitraži ne predstavlja nobene izmed oblik pisnih pogodb o arbitraži, določenih v 461. členu ZPP, kot zmotno meni pritožnik.

10. Glede na zaključek, da odločba o arbitraži ne predstavlja arbitražne pogodbe, ne gre slediti zatrjevanju pritožnika, da je sodišče zmotno ugotovilo dejansko stanje, ker naj bi ves čas razpolagalo z arbitražno pogodbo in njenim prevodom.

11. Na podlagi navedenega je Vrhovno sodišče pritožbo predlagatelja kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo sklep sodišča prve stopnje. Ker niso podani niti tisti razlogi, na katere mora paziti pritožbeno sodišče po uradni dolžnosti (353. člen ZPP v zvezi s 111. členom ZMZPP in 37. členom Zakona o nepravdnem postopku), je Vrhovno sodišče pritožbo zavrnilo in izpodbijani sklep potrdilo. Takšna odločitev temelji ugotovitvi, da obstoji materialnopravna ovira za priznanje tuje arbitražne odločbe.

12. Odločitev o stroških pritožbenega sodišča temelji na določbah prvega odstavka 154. in prvega odstavka 165. člena ZPP (v zvezi s 110. členom ZMZPP). Predlagatelj, skladno z načelom uspeha, sam nosi stroške pritožbenega postopka, nasprotnemu udeležencu pa mora povrniti stroške odgovora na pritožbo. Te je Vrhovno sodišče v skladu z doslej veljavno odvetniško tarifo odmerilo na 826,20 EUR (1500 odvetniških točk za sestavo odgovora na pritožbo in 20 odstotni DDV).